

Az éhezése előnye

Søren Toft

Institute of Biological Sciences, Aarhus University, Denmark

e-mail: soeren.toft@biology.au.dk

Mind az éhség mind a testméretbeli különbségek megnövelik annak az esélyét, hogy két farkaspók találkozása kannibalizmusba fordul. Megvizsgáltuk egy éhes és egy jóllakott pók találkozásának kimenetelét, melynek – az egyedek különböző vadászati sikere miatt – a természetben sűrűn előforduló eseménynek kell lennie. Az első kísérletben az tapasztaltuk, hogy az ugyanakkora méretű éhes és jóllakott egyedek összeengedésekkor, az éhes pók volt a leggyakrabban a kannibál (a kannibalizmussal végződő találkozások 83%-ban). Az első kísérletsorozatban az éhség és a testméretkülönbségek kölcsönhatását is tanulmányoztuk, a kannibalizmusig eltelt időt használva a kannibalizmusra való hajlam mutatójaként. A kannibalizmusra való hajlam éhes egyedeknél erősen, jóllakottaknál kevésbé függött az áldozat/kannibál testméret aránytól. A második kísérletsorozat során, ahol az éheztetett pók volt a kisebb jóllakott ellenfelénél, úgy vettük észre, hogy az éhségi állapot szignifikáns kölcsönhatásban volt az ellenfél tömegarányával a kannibalizmus gyakoriságának meghatározásában. Az eredmények megerősítették az egyedek forrás versengésével kapcsolatos játékelméleti előrejelzéseket, melyben a forrás értéke (motiváció ~ éhség) ugyanolyan fontos, mint a forrástól-visszatartó erő (~ testméret). Eredményeinkből következtetni lehet a kannibalizmus (és guilden belüli predáció) populáció és közösség szintű következményeire.

(Fordítás: Szűts Tamás)